

Anca Trifan

Manual de endoscopie

vol. 1

*endoscopie digestivă
superioară*

**JUNIMEA
2002**

*Dr. Anca Trifan
doctor în științe medicale
medic primar medicină internă și gastroenterologie
Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr. T. Popa” Iași*

ISBN: 973-37-0688-4

PREFATĂ

Poate în nici o altă specialitate medicală nu sunt atât de pregnant evidente cele trei componente ale instruirii specifice ca în gastroenterologie: cunoștințe teoretice, îndemânare practică și atitudine. În Gastroenterologie, în cadrul îndemânerii, este inclusă obligatoriu explorarea endoscopică. Până nu de mult gastroenterologia nu a fost considerată o specialitate de bază în România. Era doar o a doua specializare și până în 1990 nu existau decât câțiva specialiști gastroenterologi. Endoscopistul era socotit un explorator căruia i se adresau interniști, gastroenterologi, chirurgi, pediatri etc. Numărul endoscopistilor era foarte redus și puteau fi numărați pe degetele unei singure mâini.

Astăzi gastroenterologia este în România o specialitate de sine stătătoare, cu rezidențiat propriu și cu număr de rezidenți în creștere constantă, pentru a apropia necesarul de gastroenterologi de standardele europene.

S-a modificat și înțelesul noțiunii de gastroenterolog. Pentru acesta, endoscopia trebuie să fie o metodă de explorare obligatorie, intrinsecă, specialității la fel cum este laringoscopia pentru ORL-ist sau oftalmoscopia pentru oftalmolog. Nu ne putem închipui că un urolog va trimite un pacient pentru cistoscopie la un „cistoscopist” sau că oftalmologul va apela pentru examenul fundului de ochi la un „oftalmoscopist”. Anomalia este numai în gastroenterologie unde, din păcate, avem gastroenterologi care nu știu să practice endoscopia simplă, diagnostică, fără să mai vorbim de procedurile endoscopiei intervenționale.

Lucrurile trebuie remediate și instruirea în endoscopie a rezidentului gastroenterolog este sau va trebui să fie obligatorie, astfel încât noțiunea de „gastroenterolog” să fie sinonimă cu cea de „endoscopist”.

În această strategie, inițiativa dr. Anca Trifan este mai mult decât meritorie. Existența unui manual de Endoscopie este nu numai necesară, este indispensabilă rezidentului gastroenterolog. Formarea în endoscopie necesită timp, îndemânare, antrenament, experiență, dar sunt necesare și cunoștințe teoretice privind indicațiile, pregătirea și poziționarea pacientului, terminologia, tehnica explorării, mânuirea aparatelor, capcanele de evitat, dar mai ales aspectul endoscopic al diferitelor leziuni ce pot fi văzute în cursul explorării tubului digestiv. Toate acestea pot fi găsite în manualul de față, mai mult sunt prezentate succint și datele esențiale ale afecțiunilor prezentate, iar întreg materialul este bogat și sugestiv ilustrat cu scheme și imagini endoscopice.

Formată într-o școală prestigioasă de gastroenterologie, mă refer la Centrul de gastroenterologie din Iași, sub îndrumarea unui gastroenterolog și „endoscopist” de mare clasă – prof. Carol Stanciu și beneficiind de stagii de specialitate în centre de prestigiu din Germania, Elveția, Franța sau Statele Unite, Anca Trifan este un gastroenterolog modern cu formăție solidă de endoscopie. Toate acestea sunt argumente pentru seriozitatea și valoarea acestui manual.

Și chiar dacă autoarea are un optimism moderat privind viitorul endoscopiei ca mijloc de explorare în gastroenterologie, personal inclin să cred că viitorul acestei metode este pentru multă vreme asigurat. Căci, nu văd ce metodă imagistică ar putea înlocui biopsia leziunilor digestive, polipectomia endoscopică, hemostaza, sau protezarea bilio-pancreatică. Așa încât cei care se instruiesc în gastroenterologie pot să fie siguri că tehniciile de endoscopie diagnostică sau terapeutică pe care le vor însuși și cu ajutorul acestui manual le vor fi utile și indispensabile de-a-lungul întregii lor cariere.

Prof.dr. Oliviu Pascu